

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **1) T.L.D., 2) H.L.K.**, oba zast. JUDr. Martinem Čonkou, advokátem se sídlem Komenského 4, Cheb, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 28. prosince 2009, č.j. CPR-11133-1/ČJ-2009-9CPR-C213,

t a k t o:

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci podali k Městskému soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví usnesení, kterým žalovaný zamítl jako nepřipustné jejich odvolání proti rozhodnutí vydanému Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Cheb, skupiny povolování pobytu Tachov dne 10. července 2008 pod č.j. CPPL-5815/ČJ-2008-62PT. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost pana T.D.H., nar. 25. dubna xx alias L.T.D., nar. 22. října xx (alias 22. ledna xx, alias 22. listopadu xx) o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání. Správní orgán mj. dospěl k závěru, že k žádosti byly předloženy padělané dokumenty a identita cizince není pravá.

Žalobci v žalobě namítají, že jsou nezletilými dětmi cizince, přesto s nimi nebylo jednáno jako s účastníky řízení. Proti rozhodnutí podali odvolání, ve kterém namítali, že s nimi nebylo jednáno jako s účastníky řízení, ačkoli jsou nezletilými dětmi žadatele, který s nimi a jejich matkou žije od roku 1998 ve společné domácnosti. Žalobci tvrdí, že byli

rozhodnutím zkrácení na svých právech, konkrétně pak na právu na společný život s rodiči dle Úmluvy o právech dítěte a Evropské úmluvy o výkonu práv dětí. V rozporu s § 28 správního řádu nebylo vydáno rozhodnutí o účastenství žalobců. Žadatel nikdy netvrdil, že je ženatý a to, že v počátku nesdělil údaje o všech účastnících, bylo způsobeno jeho neznalostí. Žalobci byli dětmi žadatele již před zahájením řízení a svědčilo jim účastenství bez ohledu na skutečnost, že je žadatel jako účastníky neoznačil. Rozhodnutí nemohlo nabýt právní moci, neboť nebylo doručeno všem účastníkům.

Žalovaný popřel důvodnost podané žaloby a uvedl, že žalobci se označili za účastníky řízení po právní moci rozhodnutí. Žalobci mají povolení k pobytu na území ČR spolu se svou matkou, která má na území ČR povolen trvalý pobyt. Oba žalobci mají na území ČR povolen trvalý pobyt od roku 2006. Právo žalobců na pobyt na území v řízení dotčeno nebylo a být nemohlo. Do tiskopisu žádosti uvedl cizinec rodinný stav svobodný, sám cizinec žalobce za účastníky řízení neoznačil. Rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci zamítnutí podané žádosti nabylo právní moci dne 26.6.2009. Odvolání žalobců bylo podáno k poštovní přepravě dne 16.7.2009.

Městský soud v Praze přezkoumal podle ustanovení § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí v mezích žalobou uplatněných námitek. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl přitom k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se k výslovnému dotazu soudu k této otázce nevyjádřil a má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení ústního jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Z předloženého správního spisu vyplývají pro rozhodnutí soudu následující rozhodné skutečnosti:

Žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, v níž se cizinec jako žadatel označil jménem T.D.H., nar. Xx v Hanoji, svobodný, bytem xx (v níž byly uvedeny i nezl. děti shora uvedené) byla podána 29.10.2007 s odvoláním na předchozí povolení k pobytu za účelem podnikání platné do 19.12.2007. Šetřením bylo zjištěno, že jméno, datum narození a další osobní identifikující údaje osoby žadatele jsou sporné, že žadatel během svého pobytu v ČR změnil identitu a v minulosti se v ČR zdržoval pod jménem L.T.D., nar. xx, a to na základě ověření otisků prstů. Osoba L.T.D., nar. xx přijela do ČR jako zahraniční pracovník v r. 1982, od r. 1983 pracovala v závodě Karosa Vysoké Mýto. Dne 23.2.1989 byla osoba L.T.D. Krajským soudem v Hradci Králové odsouzena pro trestný čin vraždy podle § 219 trestního zákona k nepodmíněčnému odnětí svobody na 12 let a 6 měsíců. Dne 5.4.1996 jí prezident udělil milost a odpustil zbývající část trestu a vyhoštění do VNM s podmínkou, že se po dobu 7 let nedopustí úmyslného trestního činu. Po propuštění z věznice tato osoba požádala o povolení k dlouhodobému pobytu, protože nemohla prokázat trestní záchovalost, tak nebylo žádosti vyhověno, a to ani k nové žádosti, když nedoložila požadované náležitosti a v evidencích byl pobyt této osoby ukončen 26.2.1998 z důvodu zániku účelu pobytu.

Z šetření dále vyplynulo, že osoba jménem T.D.H., nar. Xx měla v bývalém Československu povolen pobyt, přicestovala 12.12.1986, dle evidenčního lístku s fotografií měl tento cizinec č. pasu 014727, vydaného v r. 1992 ve Vietnamu. Fotografie na tomto evidenčním listě cizince T.D.H., nar. 25.4.1964 se však neshodovala s fotografiemi žalobce vystupujícího pod tímž jménem ve spisovém materiálu vedeném u cizinecké policie. V roce

2001 již pochybnosti o pravé totožnosti osoby vystupující pod jménem T.D.H. vyvstaly, a žadatel takto vystupující byl vyzván k podání vysvětlení k jeho pobytu v ČR a k doložení jeho tvrzení. V rámci řízení o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání žadatel k žádosti č.j. SCPP-3045/PL-III-02 ze dne 30.10.2002 osobně doložil ověřenou kopii opisu rodného listu vystavenou dne 12.8.2002. Uvedený doklad byl ověřován Konzulárním oddělením Ministerstva zahraničních věcí. Česká strana byla informována nótou Konzulární správy Ministerstva zahraničních věcí Vietnamské socialistické republiky č. 1314/LS-HPH o tom, že rodný list jehož kopie byla zaslána je neplatný, protože dne 5.5.1964, kdy měl být vystaven, Lidový výbor v označené čtvrti nebyl ještě ustaven a doposud neměl žádného místopředsedu Tran Xuan Viet. Šetřením bylo zjištěno, že rodný list, který žadatel označující se jako T.D.H. následně předložil 31.5.2007 s tím, že jde o originál opisu rodného listu vystavený dne 11.5.2007, je padělkem. V matrice o narození uvedené v rodném listě nebyly zjištěny žádné záznamy o osobě T.D.H. a padělané je i jméno a podpis osoby uvedené na něm jako místopředseda Lidového výboru. Tyto skutečnosti vyplynuly ze sdělení, které dne 22.1.2008 správní orgán obdržel od Velvyslanectví ČR Hanoj, č.j. 3517/2007-Hanoj.

Znalecký posudek, č.j. KUP-3486/CB ze dne 16.11.2004 potvrzuje, že 1) na fotografiích z evidenční karty cizince s trvalým pobytem v ČSSR na jméno T.D.H., nar. xx a na : fotografiích z evidenční karty cizince s pobytem v ČR na jméno D.L.T., nar. xx, resp. na fotografii na žádosti o povolení dlouhodobého pobytu ze dne 18.10.2004 cizince T.D.H., nar. xx jsou zobrazeny dvě různé osoby a zároveň 2) na fotografiích z evidenční karty cizince s pobytem v ČR na jméno L.T.D., nar. xx a fotografii na žádosti o povolení dlouhodobého pobytu na území ČR na jméno T.D.H., nar. xx ze dne 18.10.2004 je zobrazena stejná osoba.

Oblastním ředitelstvím služby cizinecké policie Plzeň bylo dne 10.7.2008 vydáno rozhodnutí, č.j. CPPL-5815/ČJ-2008-62PT, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Správní orgán I. stupně na základě shora uvedených zjištění dospěl k závěru, že žadatel změnil svou identitu; účastníka, který vystupoval pod identitou T.D.H., nar. xx proto označil jako osobu L.T.D. nar. xx. Zjištění, která v odůvodnění rozhodnutí podrobně shrnul, vyhodnotil tak, že žadatel vystupoval v ČR po řadu let pod jinou identitou, obcházel tím zákony, uváděl v omyl orgány policie a další státní instituce předkládáním dokladů na jméno T.D.H. při řízení v rámci pobytového režimu ve svých žádostech uváděl nepravdivé a smyšlené informace týkající se jeho osoby a rodinných příslušníků, dokládal opakovaně trestní záchovalost výpisy z rejstříku trestů na jméno T.D.H., pod touto identitou má jméno otce uvedeno i jeho syn v rodném listě.

Rozhodnutím ze dne 11.6.2009 žalovaný odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť na základě zjištění učiněných správním orgánem I. stupně se s jeho závěrem ztotožnil. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26.6.2009. Dne 16.7.2009 podali žalobci k poštovní přepravě odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 10.7.2008. Uvedli, že jim nebylo rozhodnutí doručeno, a dále uvedli věcné výtky k napadenému rozhodnutí.

Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 28. prosince 2009, č.j. CPR-11133-1/ČJ-2009-9CPR-C213, bylo odvolání žalobců jako nepřipustné zamítnuto. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí k podstatě věci uvedl, že ve věci bylo rozhodováno o žádosti cizince o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Podatelé, kteří se označili za účastníky řízení, tak učinili po právní moci rozhodnutí o žádosti. Podatelé získali povolení k pobytu na území za účelem sloučení se svou matkou. Právo pobytu na území nezletilých

nebylo dotčeno. Cizinec žalobce neoznačil za účastníky řízení, v žádosti vyznačil rodinný stav svobodný. Cizinec měl možnosti navrhnout důkazy či podat jiné návrhy, vyjádřit své stanovisko a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Soud věc posoudil takto:

Dle § 27 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád:

(1) Účastníky řízení (dále jen "účastník") jsou

a) v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;

b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají.

(2) Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

(3) Účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.

Žalobci namítají, že správní orgány s nimi v řízení nejednaly jako s účastníky řízení z titulu jejich příbuzenského vztahu k žadateli, čímž jim bylo znemožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a došlo k porušení jejich práv. Tato žalobní námitka není důvodná. Žalobcům nesvědčilo účastenství v řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu podané žadatelem – jejich otcem, jejich práva a povinnosti nemohla být napadeným správním rozhodnutím dotčena způsobem, který by vyžadoval přiznání práv účastníků řízení i jim. Ani této námitce proto nemohl zdejší soud přisvědčit. Je skutečností, že žadatel mohl své rodinné příslušníky – družku a děti – označit jako účastníky po celou dobu správního řízení, avšak neučinil tak. Oba právně zastoupení žalobci podali odvolání proti správnímu rozhodnutí prvního stupně až v době, kdy již nabylo právní moci rozhodnutí odvolacího orgánu, který zamítl odvolání žadatele. Je otázkou, zda tento postup nebyl ryze účelový. Jak vyplývá ze správního spisu, oba žalobci mají na území ČR povolen trvalý pobyt, stejně jako jejich matka, přičemž předmětné správní řízení nemohlo mít na jejich pobytový režim žádný vliv. Oba žalobci jsou nezletilí, v řízení by tak mohli vystupovat jen pouze prostřednictvím svých zákonných zástupců, tj. prostřednictvím otce – žadatele – a své matky. Ze samotného textu odvolání žalobců proti vydanému rozhodnutí je zřejmé, že ve prospěch žadatele napadají zjištěný skutkový stav. Nabízí se tak otázka, zda došlo ke skutečnému zásahu do práv nezletilých žalobců, kteří by tak v řízení nemohli uplatnit svá práva, či zda se pouze žadatel po právní moci jemu nevyhovujícího odvolacího rozhodnutí nepokusil najít cestu, jak odvolacímu správnímu orgánu předestřít své další argumenty a jak zvrátit jeho rozhodnutí, a to prostřednictvím svých nezletilých potomků, jichž je zákonným zástupcem. S ohledem na vše výše uvedené proto soud dospěl k závěru, že žalobní námitka není důvodná, neboť účastníkem předmětného správního řízení byl žadatel (dle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu), přičemž žalobci nemohli být rozhodnutím přímo dotčeni ve svých právech či povinnostech a proto nebyli účastníky řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu.

Důvodná není ani žalobní námitka, dle které správní orgán nerozhodl o účastenství žalobců ve smyslu § 28 správního řádu, přičemž měl povinnost takto rozhodnout. Dle prvního odstavce tohoto ustanovení bude za účastníka *v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyzoomí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci.* Jelikož však žalobci své účastenství poprvé vůči správnímu orgánu oznámili až v odvolání proti vydanému rozhodnutí v době, kdy již byla věc pravomocně skončena, nemohl správní orgán postupovat dle § 28, neboť podle tohoto ustanovení rozhoduje, vyvstane-li sporná otázka účastenství v průběhu správního řízení, a účelem tohoto postupu je, aby se otázka účastenství v probíhajícím řízení vyjasnila. Žalobci se však účastenství domáhali až po té, co bylo ve věci vydáno správní rozhodnutí prvního i druhého stupně.

Ze všech shora uvedených důvodů tedy soud neshledal žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., za situace, kdy plně úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 26. března 2013

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: J.Válková